

De honden van *Pablo Picasso*

‘Kunstenaar’ is voor Pablo Picasso (1881 – 1973) een te beperkte kwalificatie; hij gaat de geschiedenis in als kunstschilder, tekenaar, beeldhouwer, grafisch kunstenaar, sieraadontwerper en keramist. Een professor in de beeldende kunsten zette Picasso’s vijf passies op een rijtje: kunst, ego, image, vrouwen en honden. In die volgorde.

Wij kennen hem als Pablo Picasso, maar als deze wereldberoemde kunstenaar in oktober 1881 wordt geboren in het Spaanse Malaga, is dit wat in de burgerlijke stand wordt vastgelegd: Pablo Diego José Francisco de Paula Juan Nepomuceno María de los Remedios Cipriano de la Santísima Trinidad Ruiz y Picasso. Er zijn vier belangrijke musea die zijn naam dragen en die zijn kunst permanent tentoonstellen: in Parijs, Barcelona, Malaga en Antibes.

Picasso heeft dusdanig veel honden gehad dat het onmogelijk is ze hier allemaal af te beelden. We kiezen daarom voor een aantal van de meest bekende. Picasso deelde zijn leven onder andere met Teckel Lump, Afghaanse Windhonden Kasbac, Kabul, Sauterelle en Igor, en Dalmatische Hond Perro.

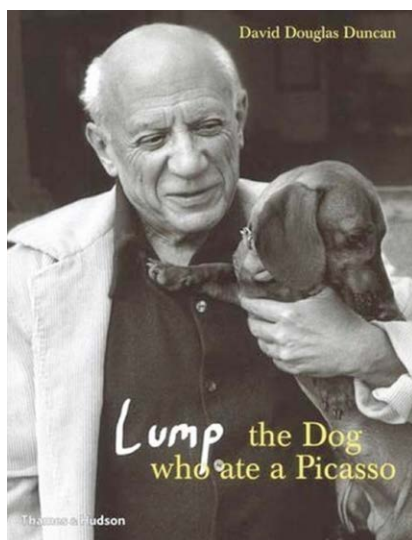
PICASSO OVER ZIJN HONDEN IN HET MAGAZINE *MODERN DOG*:

“Sommige waren geschenken, sommige vond ik. Rassen... Ik krijg meestal niet nog een keer hetzelfde hondenras. Ik wil dat elk een individu is en ik wil niet leven met de geesten van de andere honden. Natuurlijk was er Lump, mijn teckel. Ik plaatste hem altijd in mijn schilderijen als ze iets nodig hadden om ze lichter en leuker te maken. Ik veronderstel dat ik wispelturig ben in mijn genegenheid, maar nadat een hond mijn leven heeft verlaten, probeer ik zijn plaats snel in te vullen met een andere.”

Daarnaast waren er Frika, Freaky en Gat, geen rashondjes, een draadharige Fox Terrier die Picasso kreeg van de kunstschilder Miquel Utrillo, en oppashond Sentinelle. Verder nog Bob de Sint Bernard en Noisette, een Airedale Terriër, dat was in de jaren dertig een populair ras onder intellectuelen. Rond 1940 was er Ricky, de Poedel van Picasso’s dochter Maya, en in de jaren vijftig Yan, een Boxer die door Picasso is geschilderd. Sommige bronnen vermelden ook nog een Duitse Herdershond en een Pyrenese Berghond. Al met al deelde Picasso zijn leven met zo’n twintig honden. Vooral in de jaren vijftig van de vorige eeuw werd hij omringd door de beste fotografen uit die jaren, die talrijke foto’s maakten van de kunstenaar en zijn honden.

Lump, de Teckel

Lump (door Picasso Lumpito genoemd) wordt geboren in 1957. Zijn eerste eigenaar is de bekende Amerikaanse fotojournalist David Douglas Duncan (1916-2018), die

Het boek van
fotograaf
David
Douglas
Duncan over
Picasso’s
Teckel Lump.

Foto: Musée National Picasso, Parijs.

Picasso en de Sint Bernard Bob, gefotografeerd in 1930.

tallose foto's maakt van Picasso en zijn tweede vrouw Jacqueline Roque. Duncan heeft twee honden, een Afghaanse Windhond en een Teckel, die voortdurend met elkaar overhoop liggen. Samen met Lump bezoekt Duncan een vriend in Cannes, waarbij Lump zich zo aan Duncans vriend hecht dat wordt besloten de Teckel niet mee terug naar Amerika te nemen. Die vriend is Pablo Picasso. Lump geeft zijn nieuwe eigenaar zoveel inspiratie dat er tientallen kunstwerken van hem worden gemaakt.

Kunsthistorici schrijven dat Lump het belangrijkste 'hondenmodel' in de kunstgeschiedenis is. David Douglas Duncan schrijft zelfs een boek over de bijzondere relatie tussen Picasso en Lump: *Lump, the Dog who ate a Picasso*. Men zegt dat Lump de enige van Picasso's honden was die op zijn schoot mocht zitten en door de kunstenaar werd geknuffeld. Een week voordat Picasso overlijdt komt ook voor Lump het einde, in april 1973. Hij bereikt de respectabele leeftijd van 16 jaar.

Lump, vereeuwigd op keramiek in de jaren vijftig.

*Picasso met
Afghaan Kabul
aan het strand.*

“Pablo Picasso omringt zich graag met vogels en dieren. Over het algemeen waren die vrijgesteld van de argwaan waarmee hij zijn andere vrienden bekeek.”
(Françoise Gilot | minnares en muze van Picasso)

Afghaanse Windhonden Kasbac, Kabul, Sauterelle en Igor

Er zijn foto's uit de jaren veertig, waarop de Afghaanse Windhond Kasbac is te zien, en van de jaren zestig, waarop Picasso poseert met Kabul. In

In 1962 schildert Picasso 'Femme au Chien', een portret waarin zijn drie liefdes worden samengebracht: Jacqueline Roque, Afghaanse Windhond Kabul en de kubistische stijl. In 1999 wordt het kunstwerk bij Sotheby's geveild, het brengt 55 miljoen dollar op.

de jaren zeventig is er sprake van nog een Afghaan: Igor. Hij is waarschijnlijk eigendom van Picasso's vriendin Jacqueline Roque en overlijdt na Picasso's dood.

In het tijdschrift *Modern Dog* van juni 2011 beschrijft Stanley Coren (auteur van het boek *De intelligentie van honden*) een interview met Picasso. Laatstgenoemde zegt daarin: “Op dit moment heb ik een Afghaanse Windhond, Kabul genaamd. Hij is elegant, heeft sierlijke proporties en ik houd van de manier waarop hij beweegt. Ik heb een afbeelding van zijn hoofd gemaakt voor een standbeeld op Daley Plaza in Chicago en ik denk soms aan hem terwijl ik in mijn studio werk. Vaak, als hij in mijn gedachten komt terwijl ik aan het werk ben, verandert datgene waar ik mee bezig ben. De neus van een gezicht op een tekening wordt langer en scherper. Het haar van de vrouw die ik schets wordt langer en pluizig; het rust tegen haar wangen zoals Kabuls oren tegen zijn hoofd rusten. Ja, als ik een favoriete hond heb, tenminste nu, is het mijn Afghaanse Windhond Kabul.” Stanley Coren sluit zijn artikel af met: “Sinds die ontmoeting ben ik op een andere manier naar Picasso's kunst gaan kijken.” ■

BEELDMATERIAAL BIJ DIT ARTIKEL

Alle pogingen zijn in het werk gesteld om namen van fotografen/illustratoren van het beeldmateriaal te achterhalen. Dit is niet altijd gelukt. Wie recht op afbeeldingen meent te hebben, kan contact opnemen met de auteur: horter@tiscali.nl